

talt vilkår for en fri, offentlig debat, at man har lov til at forsvare sig selv.

Holger K. Nielsen (SF):

Naturligvis er det det, ligesom det også var en statsministers ret sidste år at forholde sig til, om det var klogt eller ej at bringe de tegninger i Jyllands-Posten, uden at sige, at de ikke havde lov til det. Det var jo det, det var umuligt at få regeringen til.

I dag vil regeringen hellere end gerne gå ind og blande sig i Danmarks Radios konkrete dispositioner. Hvorfor? Fordi regeringen er presset i den her sag. Det bekymrende er, at når regeringen er presset, forsøger statsministeren som statsminister og som pressens minister at lægge et pres på Danmarks Radio, et pres, som statsministeren håber kan betyde, at selvcensuren breder sig i Danmarks Radio, så stationen bliver mere regeringsvenlig, end den har været.

Vi har set noget tilsvarende i Storbritannien, hvor Tony Blair forsøgte det samme omkring BBC. Vi har set det samme i Italien, når Berlusconi forsøgte at styre RAI. Det er så forstemmende, når magtmennesker bliver pressede og de så forsøger reelt at begrænse ytringsfriheden.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Der er meget, rigtig meget, der tyder på, at det er hr. Holger K. Nielsen, der føler sig presset af en rigtig ringe sag, når han skal så langt ud, at han begynder at sammenligne med forholdene i Italien. Altså, jeg synes helt ærligt, at det taler fuldstændig for sig selv.

Det her er jo i virkeligheden meget enkelt. Det drejer sig blot om, at Danmarks Radio har publiceret en film, en meget politisk film, udarbejdet i et meget tæt samarbejde med hr. Frank Aaen, og i den forbindelse samt i efterfølgende nyhedsudsendelser givet anledning til anklager mod regeringen, som bygger på et forkert grundlag. I den situation må regeringen da som et minimum have lov til at afvise beskyldningerne, afvise kritikken, tage til genmæle. Jeg mener, det er et fundamentalt krav i et frit folkestyre.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Hr. Steen Gade for et sidste spørgsmål.

Kl. 14.45

Steen Gade (SF):

Genmæle er der ikke nogen der anfægter.

Statsministeren mener, der er en meget stor forskel på Muhammedsagen og den her i for-

hold til pressens muligheder. Der er jo én forskel selvfølgelig; der er jo den, at det, vi andre er bange for, er, at statsministeren som statsminister lægger pres på pressen. Det er klart, at det er en forskel, vil jeg gerne sige til statsministeren.

Det, jeg egentlig bare appellerede til, var, at statsministeren lige hævdede sig lidt over det og var værner om pressens frihed også i vanskelige sager, altså også i sager, hvor man bliver kritiseret. Det er jo der, målestokken er: om man forsvarer mediernes frihed, også når man selv bliver kritiseret.

Det er noget helt, helt andet end det, statsministeren siger med at give genmæle, for selvfølgelig har statsministeren ret til, ja, pligt til at sige: Det er forkert, det passer ikke. Og også gå i fjernsynet med det. Men det pres, der bliver lagt på en vigtig nyhedsinstitution i Danmark, Danmarks Radio, ved, at statsministeren annoncerer undersøgelser og fører sig frem også her i dag på den her måde, er jo det, der er det bekymrende.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen lad os nu tage et konkret eksempel. Danmarks Radio bragte i en nyhedsudsendelse den påstand, at forsvarsministeren først havde givet oplysninger til Folketinget om, at danske soldater havde overdraget tilbageholdte til amerikanerne, efter at filmen var blevet offentliggjort. Det var faktisk forkert. De oplysninger var givet til Folketinget langt tidligere. Det har Danmarks Radio også erkendt var en fejl.

Skulle regeringen så, eller skulle jeg for den sags skyld, være afskåret fra at påpege, at her er der en fejl? Altså, hr. Steen Gade får det til at lyde, som om jeg som statsminister skal hæve mig op over den debat, og jeg må ikke have nogen mening om, hvorvidt der er videregivet en forkert oplysning. Jamen det er jo en fuldstændig meningsløs holdning at have til indholdet i ytringsfriheden. Der videregives noget forkert, så må det da også være regeringens ikke blot ret, men nærmest pligt at påpege, at der er videregivet en forkert oplysning. Nu nævner jeg den, for den har Danmarks Radio selv berigtiget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Inden vi går videre, skal jeg oplyse, at de to spørgsmål, der er opført som nr. 12 og 13, S 2378 og S 2381, udgår af dagsordenen. Det er spørgs-